

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIV. ročník
číslo 1/2016

Jubileum milosrdenstva nám pripomína,
že Boh nás očakáva s otvorenou náručou,
tak ako otec očakával mánotratného syna.

Pápež František

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Oroduj za nás!

strana 3

Týka sa nás

LIEK - Milosrdný rok

strana 4-5

Boli sme pri tom

Z našej činnosti

strana 6

Zaujalo nás

Na Slovensko prídu
relikvie sv. Terézie z

Lisieux

strana 7-8

Harmonogram púte

strana 9

Zamyslenie

Byť stále hľadajúci

strana 10

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa

strana 11

Zaujalo nás

Eucharistický zázrak v
Santareme

strana 12-13

Farská kronika

od 26.11. do 9.12.2015

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Tobias Šútor

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Katarína Števaneková, 79 r.

Ivan Kolesnáč, 76 r.

Ladislav Medo, 79 r.

Katarína Hvojníková, 84 r.

Novoročný vinš

Rukám prácu, srdcu lásku, deťom láskavých rodičov,
rodičom radosť z detí, všetkým hojnosť chleba, more
šťastia, dobrých susedov, nezištných príbuzných, úsmev na
tvári a Božie požehnanie pre každý krok na celý nový rok
vyprosujú v modlitbách členovia redakcie PBM.

Informácia

V januári bude prebiehať
**Týždeň modlitieb za jednotu
kresťanov.** Viac informácií o
tomto týždni sa dočítate na
našej farskej internetovej
stránke partizanske.fara.sk.

Liturgický kalendár

- 1.1. - Panny Márie Bohorodičky
- 3.1. - 2. nedeľa po Narodení Pána
- 6.1. - Zjavenie Pána (Troch kráľov)
- 10.1. - Nedeľa Krstu Krista Pána
- 17.1. - 2. nedeľa v cezročnom období
- 24.1. - 3. nedeľa v cezročnom období
- 31.1. - 4. nedeľa v cezročnom období

Oroduj za nás!

Aj v tomto prvom dni nového roku začíname otvárať naše nové dni „kľúčom“ liturgického sviatku Panny Márie Bohorodičky.

Utiakame sa k Matke Božej a hneď na Nový rok sa chceme znova modliť známu mariánsku modlitbu „*Pod tvoju ochranu (milosrdenstvo) sa utiekame, svätá Božia Rodička.*“ Táto modlitba je známa v kresťanskom svete od 3. storočia. Matke Božej zveruje náš každý deň.

Našu dôveru nie menej rozhojnia aj iné slová, akými napr. sú tieto: „*ukáž sa ako naša matka, nech sa nás ujme ten, čo pre nás zišiel z neba.*“ Tieto slová sú zakomponované do inej známej mariánskej modlitby z 9. storočia a poznáme ju pod názvom Ave Maristella. Bola to obľúbená modlitba hlavne misionárov, keď ich čakala cesta cez more do ďalekých misií a niekedy to bola cesta bez spiatočného lístka - na celý život.

Najviac však Pannu Máriu oslovíme ako matku milosrdnú i matku milosrdenstva, keď zaznie známe Salve Regina z 11. storočia a začneme ju prosiť „*aby k nám obrátila svoje premilosrdné oči*“...

A mohli by sme pokračovať v časovom slede do minulosti, kde všade nachádzame zbožnosť, prosbu, milosrdenstvo v súvislosti s

Matkou Božou, Pannou Máriou - „Pomocnicou kresťanov“.

Teror ktorejkoľvek doby v minulosti, vojny a nepokoje, mor i hladomor, choroby a hriechy, skrátka núdza v akejkoľvek podobe nachádza riešenie v našom „*oroduj za nás u svojho Syna*“ vrúcne adresované k Matke Božej.

S touto prosbou k Matke Božej „*oroduj za nás u svojho Syna*“ chcem spolu s vami začať a prežiť celý nový rok 2016.

V modlitbe Vladimír

LIEK - Milosrdný rok

**„...lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.“
(porov. Lk 1, 49-50)**

Milí mladí úžasní priatelia!

Jeden francúzsky kňaz pracujúci s mládežou Stan Rougier, odpovedajúci na otázky v knihe „Zaves svoj život na hviezdú“, povzbudzuje mladých k túžbe žiť s radosťou a so zápalom. Mladý človek má nadobudnúť vnútorné presvedčenie, že jeho život má veľký zmysel. Ale niekedy je to v tomto živote náročné. Množstvo chýb a sklamaní, buď zo seba alebo z druhých, prináša znechutenie a stratu motivácie robiť niečo viac, niečo, čo môže zmeniť jeho vlastný život alebo život iného človeka. Preto mladí potrebujú liek nádeje, ktorý ich uzdraví a prinesie im vykúpenie z mnohých bied a trápení.

Zo skúsenosti vieme, že najväčšie zlyhania pochádzajú z nenaplnenej lásky. Mnoho mladých sa trápi otázkou: „Ako žiť svoj život čo najlepšie?“ Snažia sa žiť, a pritom sa vyhnúť zraneniam pochádzajúcim zo vzťahov, z odmietnutí či neprijatí. V takomto stave „topiaceho sa Petra“ môže každý pociťovať veľký smútok a neraz aj beznádej. Každý chce zakusovať lásku a pochopenie. Čím viac chceme milovať, tým viac odкрývame svoje vnútro a stávame sa zraniteľnými. Iným dávame veľakrát seba a potom pociťujeme prázdno. Chceme viac od vzťahov a prežívame nenaplnenosť. Mnohokrát prichádza rana za ranou a bolesť v duši. To sú moderné choroby dnešnej doby. Čo s tým? Aký liek ich môže vyliečiť?

Svätý Otec František vo svojich príhovoroch často spomína jeden liek. Volá sa Misericordin (z lat. *misericordia*). Je to liek, ktorý kresťania používajú už dlho. Je jedinečný a nedá sa nikde kúpiť. Darmo by sme poprevracali všetky lekárne a obchody. Dá sa k nemu „dostať“ iba jedinou cestou - modlitbou a úprimnou túžbou po Bohu. Svätý Otec ho tiež rád používa, pretože je najlepší na celom svete a dokáže neuveriteľné veci. Takýto Misericordin môžeme objaviť v rôznych textoch Svätého písma.

Lukášovo evanjelium nám ponúka dva

nádherné príbehy ľudí, ktorých spája túžba po naplnení. Toto naplnenie môže spôsobiť iba Duch Svätý. Prvou postavou je Mária, matka Božieho Syna. Jednoduchá žena žijúca v meste Nazaret. Zasnúbená s Jozefom. Každému normálnemu človeku sa môže javiť Mária ako obyčajná žena, ktorá si plní povinnosti zákona. V podstate nič nové pod slnkom. Ale práve v tomto stereotype Boh koná úžasnú vec. Posiela anjela Gabriela - „kuriéra Božích správ“ - k žene, ktorá ani sama vo svojej pokore netuší, čo Boh zamýšľa. Ona prijíma jeho správu, posolstvo, ktoré zmení svet. Takto naplnená Duchom Svätým prichádza k Alžbete, manželke kňaza Zachariáša, ktorá má pod srdcom proroka prorokov. Pri pozdravení je Alžbeta naplnená duchom radosti a vďačnosti. „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ Atmosféra radosti a lásky podnieti Máriu vypovedať jednu nádhernú modlitbu Magnifikat - „Velebí moja duša Pána“. Tento chválospev velebí Boha za jeho nesmiernu lásku voči všetkým ľuďom. Dobrým aj zlým. Jeho milosrdenstvo, ktoré sa skrýva v Máriiných slovách, vyjadruje more lásky. Mária sama zakúsila Božiu lásku v podobe Misericordinu. Jej srdce bolo plné tohto lieku. Lieku na všetko.

Druhou postavou je kňaz Zachariáš. Bol to muž v pokročilom veku, ktorý mal svoje kňazské postavenie. Dobré poznal zákon, nepotreboval návody a zbytočné komentáre. A predsa ho Boh prekvapil, aj jeho manželku Alžbetu, keď mu tiež poslal do cesty Božieho „kuriéra“ a vysvetlil mu, že bude mať syna. Typická pochybná odpoveď muža priniesla Zachariášovi nemožnosť rozprávať. Príde čas, keď opäť prehovorí. A to sa stalo po deviatich mesiacoch, pri narodení dieťaťa. Pri voľbe mena sa Zachariášove ústa rozviazali a on predniesol prorockú modlitbu Benediktus - „Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela.“ Modlitba plná nádeje a prisľúbení. Boh znovu preukázal svoje veľké milosrdenstvo cez slová tohto muža. Aj tu zakusuje Zachariáš mocný

liek Misericordin, ktorý mu vráti reč, a on plný radosti a sily zvelebuje Boha.

Dva príbehy, dva rôzne životy, a predsa podobné v túžbe byť s Ním a zakusovať Jeho milosrdenstvo. „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán. Šťastný človek, čo sa utieka k nemu.“ (Ž34,9)

Ako liečiť to, čo bolí a čo sa mnohokrát v nás nevie zahojiť? Poznám jedného Lekára, ktorý pri prvom pohľade na pacienta vie odhadnúť jeho stav. Pri určení diagnózy nekladie zbytočné otázky. Zo skúsenosti vie, že každá choroba či rana potrebuje jeden jediný LIEK s názvom LÁSKA, ktorý prináša veľké milosrdenstvo.

Lekáreň má otvorenú nonstop. A liek, ktorý ponúka sa mu nikdy neminie. Kedykoľvek by sme ho potrebovali, má ho v sklade stále dosť.

Misericordin obsahuje mnoho dôležitých látok, ktoré majú veľkú silu a dokážu veľa krát nemožné. Účinkami tohto lieku sú napríklad prijatie, radosť,

trpezlivosť, odpustenie, povzbudenie a vytrvalosť. Liečivé účinky Misericordinu, tohto lieku Božej lásky, môžeme naozaj zakúsiť vo všetkých oblastiach života. A môže sa podávať v rôznych množstvách. Pozrime sa na to, ako tento liek vplýva na naše duchovné zdravie. Niekedy sa nám stáva, že sme ustarostení o každodenné veci, nielen hmotné, ale aj duchovné. A popri tom riešime zbytočnosti a stále pozeráme do minulosti, ktorá nás odťahuje od našich blízkych. Užitie tohto lieku prináša účinok *prijatia*, ktoré prichádza do našej každodennosti. Ďalším účinkom tohto lieku je *radosť*, ktorú máme prinášať tam, kde je smútok a zamračenie. A ovocím radosti je úsmev na tvári. Veľakrát prežívame pokorenie v tom, že spravíme niečo zlé, alebo sme krivo obvinení z toho, čo sme

nespravili. Prijatie Mizerikordínu spôsobuje účinok *trpezlivosti*, ktorá sa ukáže ako veľmi dôležitá pri zvládaní tejto bezmocnosti. Medzi najčastejšie choroby patrí neodpustenie. Týmto druhom choroby trpí veľmi veľa ľudí. Stačí nejaké previnenie, nevďak, nepochopenie, sklamanie a táto choroba uzatvára človeka pred ostatnými. Tu je liek lásky veľmi potrebný. Jeho účinkom je *odpustenie*, ktoré lieči vo všetkých smeroch vnútro človeka. Tiež sa stáva, že najmä mladí ľudia trpia komplexom menejcennosti a nízkym sebavedomím. Poznámky typu „Ja to nezvládnem! Ja to vzdávam! Nemám na to, lebo druhí sú lepší ako ja!“ sa hlboko vryvajú do ich

vedomia a v ničom si neveria. Tu Mizerikordin prináša účinok *povzbudenia*, aby mladý človek vedel, že aj on má dary, ktoré dostal od Pána. A v neposlednom rade je tu nasledovanie Pána. Koľkí ľudia strácajú chuť, keď do ich života prídu skúšky a duševné zápasy. Opúšťajú začatú cestu a zbiehajú z nej alebo stagnujú. Tu je

účinkom lieku Božej lásky *vytrvalosť*. Vytrvať na ceste, ktorú už pred nami prešiel Pán.

Tak teda nebojme sa žiť s Bohom. Nebojme sa stretnúť Boha v človeku. Nebojme sa kráčať proti prúdu, aj keď ostatní to už možno vzdali. Nebojme sa veriť, že Boh nás obliekol do svojho milosrdenstva a chce nás premeniť. Budme plní radosti. Nechajme v sebe rozozvučať zvon nádeje a nadšenia pre nové veci. On je tu stále s nami. Dáva nám zakúšať svoje milosrdné srdce. Srdce, ktoré lieči naše neduhy a slabosti. V tomto je sila milosrdenstva. Prajem nám všetkým, aby sme vždy kráčali po ceste milosti a okusovali ovocie lásky v našom živote.

Váš priateľ zo Španej Doliny Juraj Karcol

„Modliť sa ruženec je duchovný liek dobrý na srdce“

Chcel by som vám poradiť jeden liek. Zaiste si niekto pomyslí: „Pápež robí odrazu lekárnik?“ ☺

Nuž, je tu liek s 59 pilulkami na srdce. Ide o „duchovný liek“, ktorý sa volá Misericordin. Balenie s 59 zrnkami na srdce. Je to ruženec, s ktorým sa možno modliť aj korunku Božieho

milosrdenstva. Je to duchovná pomoc pre našu dušu a na všeobecné rozširovanie lásky, odpustenia a bratstva.

Nezabudnite si ho vziať, urobí vám dobre!

Pomáha na srdce, na dušu a na celý život!

Pápež František

Z našej činnosti

BOLI SME PRI TOM

Členov Klubu kresťanských seniorov Partizánske-mesto a jeho vedenie aj záver roka 2015 zastihol v bohatej činnosti. V posledných dvoch mesiacoch tohoto roka okrem zájazdu do rodiska otca biskupa Rudolfa Baláža a k jeho hrobu, ktorý sme usporiadali v pondelok 16.11. sme v spolupráci Mestskou umeleckou agentúrou /MUA/ zorganizovali od 30.11 až 4.12. výstavu betlehemov a iných umeleckých prác týkajúcich sa adventu a Vianoc, sviatkov narodenia nášho Spasiteľa. Výstava aj vďaka peknému zaranžovaniu, ktoré vykonali naše ženičky, bola veľmi pekne navštevovaná, keď ju za ten čas navštívilo viac ako 600 ľudí. Začiatok výstavy bol ozvláštnený milou slávnosťou, výstavu prišiel pozhliadať vdp. dekan Vladimír Farkaš. Svoje umelecké predmety vystavilo na čele s Jozefom Halmom z Bošian 19 vystavovateľov. Chcem aj týmto spôsobom poďakovať všetkým, ktorí sa akokoľvek pricinili o to, že mohla byť táto výstava zrealizovaná. Nech im to náš nebeský Otec plný Božieho milosrdenstva mnohonásobne odplatí. Vo štvrtok 10.12. sme si následne po ukončení výstavy na malej slávnosti pripomenuli známeho svätca sv. Mikuláša, ktorý prítomných obdaroval sladkou pozornosťou. Na stretnutí sme pozdravili niektorých našich jubilujúcich členov. V stredu 25.11. sa niektorí z nás na pozvanie Miloša Nemečka, mediálneho experta nášho združenia a predsedu občianskeho združenia BAGAR,

zúčastnili v Trenčianskych Tepliciach seminára o živote známeho slovenského herca Andreja Bagara. Pred začiatkom adventu v sobotu 28.11. boli niektorí naši členovia na krížovej ceste Povýšenia sv. kríža a takto svojimi modlitbami pre seba, členov klubu, našu farnosť či celé mesto vyprosili požehnaný adventný čas. Rok 2015 chceme zakončiť 30.12. malým posedením a poďakovaním sa Pánu Bohu za uplynulý rok.

Drahí priatelia, bratia a sestry, sviatkom Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8.12. sme vkročili do roka, ktorý sa bude niesť v znamení Božieho milosrdenstva. Je to totiž svätý rok Božieho milosrdenstva, vyhlásený Svätým Otcom, pápežom Františkom. Prajem všetkým veľa lásky, Božieho pokoja hlavne v našich rodinách, nech každý z nás pocíti čo len slabý závan Božieho milosrdenstva. Hlavne teraz, keď náš kostolík získal dekrét svätej brány, ktorý mu udelil náš otec biskup Marián Chovanec. Môžeme v ňom získať plnomocné odpustky počas celého svätého roka, ktorý končí 20.11.2016 na nedeľu Krista Kráľa. Využime čo najviac túto možnosť, ktorá sa už nemusí opakovať. Nakoľko je to prvýkrát v dejinách svätých rokov, čo sa budú otvárať sväté brány nielen v Ríme, ale aj v katedrálach a iných vybraných chrámoch. Prajem naozaj požehnaný celý rok 2016!

Stanislav Husár predseda
Klubu kresťanských seniorov PE-mesto

Na Slovensko prídu relikvie sv. Terézie z Lisieux

Na Slovensku privítame relikvie sv. Terézie z Lisieux. Ide o jednu z najobľúbenejších svätíc. Jej rodičov, Louisa Martina a Zélie Guérinovej, v októbri vyhlásil za svätých pápež František. Je to vôbec prvý manželský pár v dejinách Cirkvi (ak nepočítame mučeníkov), ktorému sa spoločne dostalo tejto pocty. Relikvie sv. Terézie z Lisieux, patrónky misií, misionárov a letcov, prevezmú slovenskí rehoľníci od francúzskej komunity sestier bosých karmelitánok z Lisieux. Prídu do Bratislavy, odkiaľ poputujú na viac než 25 miest na celom Slovensku. Ich cesta, ktorou vyvrcholí slovenská oslava Roka zasväteného života, sa uskutoční v dňoch 10. - 24. januára 2016.

Urna s relikviami putuje po celom svete už niekoľko desaťročí (od roku 1945). Doteraz navštívila množstvo krajín na všetkých kontinentoch. Prevážaná bola na Boeingu 747, vojenským lietadlom, vrtuľníkom, policajným či hasičským autom, luxusnou výletnou loďou či chudobným parníčkom, na koňoch či na saniach ťahaných psami. Do dnešného dňa je to vyše päťdesiat krajín, od Filipín po Spojené štáty, cez Irak, Izrael, Rusko, Sibír. K relikviáru prišlo niekoľko desiatok miliónov ľudí. Terezka pritiahla aj katolíkov, ktorí nechodia pravidelne do kostola alebo prestali doň chodiť, moslimov, veriacich iných vierovyznaní i neveriacich, uvádza webstránka terezka.kkp.sk, ktorá vznikla pri príležitosti putovania relikvie na

Slovensku. Relikviár navštívil aj väznice, nemocnice, ústavy. Svedectvo o týchto udalostiach prináša kniha Guy Gauchera *Chcela by som sa rozbehnúť do celého sveta...*, ktorá vyšla vo vydavateľstve Komunity Kráľovnej pokoja.

Na celom svete je svätej Terezke zasvätených osem bazilík, desať katedrál, 13 sanktuárií, vyše 1000 kostolov a okolo 500 kaplniek. Vzniklo vyše 70 komunít s asi päťtisíc členmi na celom svete, ktorí žijú podľa duchovnej náuky sv. Terézie. Väčšina z nich vyvíja apoštolskú a charitatívnu činnosť. Schránka, v ktorej sa nachádza väčšina ostatkov svätice sa označuje ako „relikviár storočnice“. Jeho rozmery a váha sú: dĺžka 150 cm, šírka 95 cm, výška s ochranným plexisklom 85 cm, celková váha 132 kg. Drevená truhlica meria 160x105x120 cm. Relikviár váži 115 kg. Celková váha relikviára s expedičnou truhlicou má hmotnosť 247 kg. „Tento relikviár je truhličkou, ktorá pripomína truhlicu na prepravu pokladov. Zhotovil ju brazílsky zlatník H. Brunet,“ povedala sr. Hermana Matláková, hovorkyňa Roku zasväteného života na Slovensku. Prvou zastávkou púte bude Bratislava. Potom zavíta do Nitry a ďalších miest a obcí. Zaujímavé sú miesta, ktoré sú spojené s úctou k sv. Terézii z Lisieux alebo napríklad nemocnica v Hágoch, kde svätica „navštívi“ chorých s rovnakou diagnózou, akou trpela ona. Stretnutia s relikviami majú najmä duchovný ráz, spojené budú so svätými

omšami, spoločnými modlitbami všetkých vekových kategórií a nočné bdenia pri modlitbe nad nimi.

Putovanie relikvií sa uskutoční na záver Roka zasväteného života na Slovensku. V našej krajine pôsobí aktuálne 46 ženských a 30 mužských reholí, ktoré majú svojich rehoľníkov v 446 rehoľných komunitách od východu až po západ Slovenska. Pri príležitosti roka pripravili rehoľníci viacero akcií a iniciatív. Vo februári sa stretli s biskupmi na Dni zasvätených.

Rehoľníci distribuovali do všetkých farností i modlitbu za zasvätených, prezentovali i film, ktorý priblížil nielen históriu zámerov zrušenia gréckokatolíckej cirkvi, ale najmä evanjeliové poslanstvo a kresťanské hodnoty dnes. Zišli sa aj v Červenom Kláštore a zorganizovali Deň otvorených kláštorov. Počas leta oslávili rehoľníci Rok zasväteného života na EXPO povolání na Národnom stretnutí mládeže P15 v Poprade.

Sv. Terézia z Lisieux patrí medzi veľmi obľúbených svätých. Narodila sa 2. januára 1873 v Alencone vo Francúzsku. Pochádzala z deviatich detí, ona bola najmladšia. Celá rodina žila veľmi zbožným životom. Hoci mala iba štrnásť a polroka, chcela

nasledovať svoje sestry Paulínu a Máriu do karmelitánskeho kláštora. O povolenie žiadala aj pápeža Leva XIII., ktorý jej povolenie udelil. Život v kláštore nebol ľahký. Večné sľuby zložila 8. septembra 1890. Túžila ísť na misie do Vietnamu, no chatrné zdravie jej to nedovolilo. Mnoho si vytrpela kvôli chudobnej strave, mala veľké žalúdočné bolesti. Nikdy sa však nestážovala. Dostala tuberkulózu a vykašľavala krv. Zomrela 30. septembra 1897 ako 24-ročná. V roku 1923 (29.4.) ju pápež Pius XI. vyhlásil za blahoslavenú a o dva roky neskôr za svätú. 14. decembra 1927 ju spolu so sv. Františkom Xaverským vyhlásil za hlavnú patrónku misií, hoci v nich nikdy nebola a ani nepracovala. Krátko pred oslobodením - 3. mája 1944, ju pápež Pius XII.

„Chcela by som sa rozbehnúť do celého sveta...”

Svätá Terézia z Lisieux

PUTOVANIE RELIKVIÍ PO SLOVENSKU

10. – 24. január 2016

vyhlásil za druhú patrónku Francúzska, spolu so sv. Janou z Arku. Dňa 19. októbra 1997 ju pápež Ján Pavol II. vyhlásil za učiteľku Cirkvi, hoci okrem vlastného životopisu a niekoľkých úvah a básní nenapísala žiadnu teologickú prácu či spis.

Viac informácií v prípade záujmu poskytne sr. Hermana Matláková, SMVS (hovorkyňa Roku zasväteného života na Slovensku, 0910 842 555; e-mail: rzz@kvpzr.sk)

Harmonogram púte

ZAUJALO NÁS

10.1.2016

Bratislava - Petržalka, Kostol
Sedembolestnej Panny Márie
Bratislava - Dóm sv. Martina
NOC - Močenok, Komunita Kráľovnej
pokoja

11.1.2016

Nitra - Dolné mesto
Nitra - Klokočina
NOC - Nitra, Služobnice Ducha Sv.
ustavičnej poklony

12.1.2016

Staré Hory
Banská Bystrica, Katedrála
NOC - Detva, bosé karmelitánky

13.1.2016

Detva
Lučenec
NOC - Stará Halič

14.1.2016

Rožňava, Katedrála
NOC - Košice, bosé karmelitánky

15.1.2016

Gelnica
Košice, Seminárny kostol
NOC - Lorincík, bosí karmelitáni

16.1.2016

Michalovce
Vranov nad Topľou
NOC - Vranov nad Topľou, redemptoristky

17.1.2016

Prešov, Gréckokatolícka katedrála
Prešov - Sekčov
NOC - Kežmarok, redemptoristky

18.1.2016

Kežmarok
Poprad
Vyšné Hágy
NOC - Komunita blahoslavenstiev, Okoličné

19.1.2016

Ružomberok
NOC - Ružomberok, satmárky

20.1.2016

Trstená
Námestovo
NOC - Krivá na Orave

21.1.2016

Žilina
Žilina Solinky
Žilina Vlčince
NOC - Kysucké Nové Mesto, Kostol sv.
Ondreja

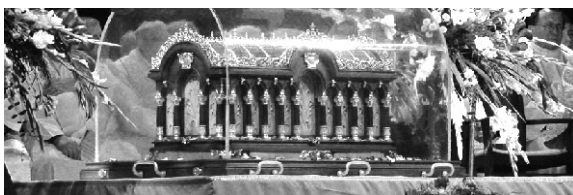
22.1.2016

Turzovka
Trenčín, sídlisko Juh
NOC - Komunita Kráľovnej pokoja

23.1.2016

Trnava, Katedrála
NOC - Trnava františkáni

viac info na: terezka.kkp.sk

Byť stále hľadajúci

Známy je príbeh chlapca, ktorý sa so svojimi kamarátmi hral na schovávačku. Hra ešte neskončila, a on celý uplakáný prišiel za svojim dedkom. „Prečo plačeš, chlapče?“ opýtal sa dedko. Chlapča prehovorilo: „Dedko, pri hre na schovávačku som sa svojim kamarátom tak ukryl, že ma nenašli.“ „Ale to je výborné,“ reagoval dedko a pokračoval: „tak potom prečo plačeš?“ „Lebo moji kamaráti ma prestali hľadať,“ odpovedal uplakáný chlapec.

Tento príbeh akoby charakterizoval nejedného človeka, zvlášť v dnešnej dobe. V čom? Mnohí ľudia sa už stabilizovali vo svojom komforte a životnom štýle a už nehľadajú ďalej. Žijú v sebe presvedčenie, že všetko potrebné pre svoj život už našli. Zo svojho života vylúčili potrebu hľadať Boha. Utvrďujú sa v presvedčení, že celkom spokojne a kľudne sa dá žiť aj bez Boha. Tu nastáva určitá polemika, pretože i keď jedni tvrdia, že bez Boha sa žiť nedá, druhá strana s pokojom oponuje, že pre svoj život Boha nepotrebuje. Bez povšimnutia ostáva časté konštatovanie pápeža Benedikta XVI., ktorý vysvetľuje, že aj dnešná kríza, nech ju pomenujeme akokoľvek, je výsledkom ľudského úsilia, ktoré chce stavať Babylonskú vežu svojho pozemského šťastia bez Boha.

V prežívanom vianočnom čase dostávame znova šancu zastaviť sa a prehodnotiť svoj životný postoj. Príklad vidíme u jednoduchých pastierov i u vzdelaných Troch kráľov. Pastieri zachytili signál z neba a hľadajúci Traja kráľi tiež dosiahli svoj cieľ a všetkých to zmenilo. Podceňovaní a zavrňovaní jednoduchí

pastieri (porov. Lk 2,8n) sa cítili veľmi poctení, že mohli byť prví pri Ježišových jasliach. Traja kráľi, keď po dlhom putovaní a hľadaní našli Božieho Syna Ježiša Krista, sa vrátili domov „inou“ cestou (porov. Mt 2), čo v duchovnom význame neznamená len inú možnosť návratu podľa GPS (hoci vtedy na orientáciu slúžili hviezdy), ale biblicky vyjadrená „iná“ cesta znamenala i zmenu ich doterajšieho štýlu života. Mnohí vyznávači a mučeníci viery v Krista dosvedčili v priebehu dejín, čo to znamená napr. aj po každej sv. omši či po prijatí

niektorej zo sviatostí, vrátili sa domov posilnení a povzbudení „inou“ cestou do tých istých problémov a skúšok života.

Pokiaľ je človek hľadajúci, je to vždy dobré. Zlé je, ak už prestal hľadať. Pre jednu skupinu je to hľadanie možnosti tesnejšieho priblíženia sa k

Bohu, pre druhých je to odvaha „oprášenia“ doterajších hodnôt života, i odvaha k zmene štýlu života.

Veľmi rád by som zvestou o Kristovom narodení povzbudil k hľadaniu tých, ktorí už vo svojom živote nič nehľadajú, nehľadajú Boha, lebo si myslia, že majú všetko. Za hľadajúcich i nehľadajúcich treba veľa prosieť, aby i na príhovor Troch kráľov sa každý vydal na cestu a bol v neustálom pohybe hľadania možností tesnejšieho priblíženia sa k Bohu, prípadne, aby najskôr chcel nájsť cestu k Bohu. Všetkým odvážnym hľadajúcim, ktorí nerezignovali, ale hľadanie prijali za svoj životný program, veľmi rád žehnám. Amen.

Mons. Stanislav Stolárik

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

5. časť - Inovatívnosť

V minulom čísle časopisu ste sa dozvedeli viac o hodnotách našej školy a Baťovej výchovno-vzdelávacej koncepcii, ktorá nás inšpirovala. Okrem zakladania povestných Baťových škôl práce Baťovci tiež napomáhali pri reforme vtedajšieho meštianskeho školstva a vo veľkom podporovali inovatívnych a reformných pedagógov. Boli zástancami tzv. pragmatickej pedagogiky, ktorá okrem iného zdôrazňovala tvorivosť a iniciatívu dieťaťa. Tieto prevratné myšlienky vo vzdelávaní zabrzдила vojna a, žiaľ, dodnes stále v mnohých školách prevláda vo vyučovaní formalizmus a verbalizmus 18. storočia.

V našej škole sa snažíme presadzovať a aplikovať inovatívne metódy vo vzdelávaní, ktoré napomáhajú tomu, aby deti mali zo školy radosť, učili sa hrou a nemali zbytočné stresy. Medzi najdôležitejšie inovatívne metódy, ktoré sú pre našu školu naozaj výnimočné, patrí vyučovanie matematiky formou Hejného metódy, vyučovanie čítania metódou SFUMATO, či využívanie Daltonských prvkov vo vyučovaní.

Hejného matematika je netradičný spôsob výučby matematiky. Matematika prestáva byť viac pre deti „strašiakom“ a stáva sa pre ne zábavou a hrou. Táto metóda je založená na rešpektovaní 12 základných princípov, ktoré geniálne skladá do uceleného konceptu. Dieťa týmto spôsobom objavuje matematiku samo a s radosťou.

V súčasnosti sa stále stretávame s neúspechmi žiakov prvých tried v čítaní, a preto je dôležité nielen poruchy pomenovať, ale hlavne vystihnúť príčinu zlého čítania a týmto nesprávnym prejavom

predchádzať. **Metóda SFUMATO** - splývavé čítanie, rieši zbytočné školské zlyhávajúce. Deti sa mechanicky nedržia písmeno za písmenom, ale špeciálne musia pracovať aj so sluchom. V triede to často vyzerá ako na hodinách hudobnej výchovy. Nejde len o techniku čítania, ale o spôsob výučby, ktorý vychádza z mnohých výskumov efektívneho čítania. Metodika výučby Sfumato tiež predchádza vzniku dyslexie. Technika rešpektuje individuálne tempo čítania každého žiaka, každý čitateľ má vlastné tempo čítania, ale konečný výsledok je pri Sfumate rovnaký u všetkých detí - hovoríme mu efektívne čítanie, teda čítanie s porozumením.

Dalton je jednou z veľmi efektívnych foriem organizácie vyučovania, ktoré umožňuje využívať schopnosti a nadanie jednotlivých žiakov. Takáto forma vyučovania je prepojením individuálneho učenia, partnerskej a skupinovej spolupráce pri riešení problémov a tvorbe projektov. Používanie daltonských prvkov, pravidiel, metódy práce a foriem hodnotenia je každopádne obohatením a zefektívnením vyučovania. Neučí žiakov iba pracovať s informáciami, ale učí ich rozumieť sebe samým, vedieť odhadnúť svoje sily, organizovať a korigovať svoju prácu, spolupracovať na riešení problémov v tíme a dosahovať tak očakávané výsledky.

Využívanie uvedených netradičných a inovatívnych metód vo vyučovaní tiež v nemalej miere napomáha k vytvoreniu atmosféry radosti a otvorenosti. Deti môžu zakúšať prostredie bezpečia a prijatia a škola sa naozaj stáva „hrou“.

Jana Grenčíková, PhD.

Eucharistický zázrak v Santareme

Portugalsko 1266

Santarem leží asi 70 kilometrov na sever od Lisabonu. V roku 1966 sa tu konal eucharistický kongres. Bude preto vhodné, keď si pripomenieme dejiny zázraku, ktorý sa stal v tomto meste. Táto neobyčajná udalosť sa prihodila roku 1266, keď v Portugalsku panoval kráľ D. Alfonso III. a keď Klement IV. bol pápežom v Ríme.

V ulici Rua das Esteiras žila jedna chudobná žena. Bola čestná, cnostná a nábožná. Často navštevovala kostol svätého Štefana, ktorý je dnes známy pod menom Chrám zázraku. Prichádzala sem často, vrúcne sa modlila a prosila Pána Boha, aby ju vypočul a udelil jej milosť obrátenia pre jej neverného manžela. Bola veľmi smutná a často plakala. Svoje trápenie a tajomstvo odhalila jednej židovke, ktorá bola známa ako vynikajúca čarodejnica.

Tá jej poradila, aby sa urobila chorou a prosila o prijímanie. Svätú hostiu mala z úst hneď vybrať, zabaliť do plátna a doniesť do domu židovky, ktorá jej sľúbila, že takto jej manželstvo usporiada a v jej dome bude vládnuť pokoj a mier. Žiadala však bezpodmienečnú mlčanlivosť.

Nešťastná žena navštívila svätého Štefana, povedala, že je ťažko chorá a tak dosiahla udelenie svätého prijímania. Rýchlo opustila kostol. Prevelebnú Sviatosť Oltárnu zabalila do ľanovej šatky a vybrala sa do domu čarodejnice.

Stalo sa však to, čo nečakala. Zo šatky vytekala čerstvá krv. Ľudia, ktorí tento neobyčajný jav videli, pýtali sa ženy, čo má v šatke a prečo z nej vyteká krv. Len teraz si žena všimla krv. Bola celá rozrušená, bála sa a triasla na celom tele. Utekala domov a šatku s Prevelebnou Sviatosťou Oltárnou hodila do truhly, kde mala uloženú čerstvo vyžehlenú bielizeň. Truhlu starostlivo uzavrela, aby jej muž nič netušil a nezbadal, čo sa vlastne prihodilo. Začala premýšľať, čo ďalej a ako túto nepríjemnú udalosť zatajiť.

Neskoro v noci sa vrátil manžel. Uložili sa na odpočinok a zaspali. Keď sa prebudili, videli v ich skromnej izbe neobyčajný lesk a žiaru. Z truhly vychádzali silné svetelné lúče spolu s príjemnou vôňou a tichučkou hudbou. Neostávalo jej nič iné, iba manželovi celú udalosť vyrozprávať. Obaja si boli istí, že sa tu odohráva niečo nadprirodzené. Vstali, kľakli na kolená a nehybne sa modlili. Keď nastalo ráno, muž odišiel k priorovi kostola svätého Štefana a porozprával mu všetko tak, ako sa to prihodilo. Išiel s ním domov a okamžite spoznal neobyčajné okolnosti a konštatoval, že Pán Boh urobil zázrak. Zvolal ľudí do chrámu, nechal vyzváňať zvony a verejne oznámil túto neobyčajnú udalosť. Ľudia spolu s kňazom, s horiacimi faklami v rukách a za vyzváňania zvonov sa odobrali k miestu zázraku. Kňaz otvoril truhlu a

všetci videli, že hostia je trocha zakrvavená a na plátne sú kvapky čerstvej krvi. Kňaz položil svätú hostiu do monštrancie a v slávnostnej procesii kráčali ulicami Santaremu do chrámu svätého Štefana. Naplnení radosťou všetci jasali a vzdávali svoju úctu sviatostnému Spasiteľovi.

To bol prvý deň verejnej úcty zázraku v Santareme. Žena, obeť čarodejnice, urobila pokánie, svoj čin oľutovala, a tak dosiahla pokoj vo svojom dome a spolu s manželom sa stali ctiteľmi Prevelebnej Sviatosti Oltárnej.

Všetky kaplnky a kostoly mesta sa uchádzali o česť uchovávať túto vzácnu relikviu. Zvíťazil však kostol svätého Štefana, kde sa až podnes táto svätá hostia uchováva. Hostiu uložili do vosku, aby ju takto uchovali čistú a aby kvapky nepodľahli skaze. Niekoľko kvapiek krvi urobilo na vosku červené stopy, čo sa dá ešte aj dnes zreteľne vidieť. Časť šatky bola uložená do krištáľovej kapsličky. Podobne i dva zakrvavené zlomky vosku, veľké ako zrnká, sú uschované v chráme svätého Dominika.

V kostole svätého Štefana ľud i pútnici už celé storočia uctievali túto jedinečnú svätú hostiu.

Jedného dňa, keď kňaz otvoril svätostánok, aby vyložil svätú hostiu na uctievanie, spozoroval nový

záračný jav. Svätá hostia mala tvar pyramídy s čiernymi škvrnami, akoby zaschnutou krvou, a niektoré časti boli červené ako čerstvá krv. Každému bolo jasné, že len anjeli mohli vytvoriť takéto majstrovské umelecké dielo.

Je zaujímavé, že pyramída je taká veľká, že sa nedá otvorom z monštrancie vybrať.

Neskôr sa udial aj tretí zázrak. Jedni videli v hostii nebeského Otca na svojom tróne, iní malého Ježiška na zemeguli, iní zase Ukrižovaného, iní Spasiteľa ako Dobrého pastiera.

Spracoval Peter A.

ZAÚJALO NÁS

Milosť a prirodzenosť

Naozaj sa môžeme podobáť Kristovi

Zdá sa, že zo všetkých postáv v evanjeliu nikto nevyčnieva viac než svätý Peter - a nie vždy v dobrom! Peter chcel kráčať po vode, ale skončil celý mokrý. Sľúbil, že zomrie s Ježišom, ale o pár hodín ho zradil. A chcel presvedčiť Ježiša, aby nešiel na kríž, ale Ježiš mu povedal: „Choď mi z očí, satan!“ (Mt 16,23)

To môže byť jeden z kľúčových dôvodov, prečo je Peter pre mnohých ľudí hrdinom. Môžeme sa s ním stotožniť, lebo veľakrát to „pobabral“. Môže nás utešovať skutočnosť, že človek, ktorý sa stal prvým pápežom, robil také isté chyby ako my. Ak sa niekto ako Peter mohol stať veľkým svätým, tak určite aj my!

Pozrime sa, ako Peter rástol a menil sa počas života s Pánom - ako sa učil spolupracovať s Božou milosťou. Ak sa pozrieme na jeho príklad, zistíme, ako aj my môžeme prijať Božiu premieňajúcu milosť do svojho života.

Milosť buduje na prirodzenosti

Podľa slávneho výroku svätého Tomáša Akvinského *milosť buduje na prirodzenosti*. Neničí to, čím sme. Nerobí z nás úplne iných ľudí. Nezakrýva náš hriech. Nie, Božia milosť vezme všetky naše talenty a dary, naše nádeje a sny, dokonca aj naše jedinečné črty a pozdvihne ich. Keď prijmem Božiu milosť, bude nás viesť, aby sme svoje dary používali na jeho slávu. Vezme našu osobnosť a použije ju, aby odrážala jeho charakter. Ak máme sklon byť silní a energickí, jeho milosť nás učí usmerniť túto energiu na evanjelizáciu alebo prácu pre spravodlivosť. Ak sme podľa prirodzenosti jemní, on vylepší túto jemnosť, aby čoraz viac odrážala jeho milosrdenstvo.

Boh v Petrovom prípade vzal jeho vášnivú prirodzenosť a použil ju na budovanie svojej Cirkvi. Peter po zázračnom rybolove padol na kolená a zvolal: „Odíď odo mňa, Pane, lebo som človek hriešny.“ (Lk 5,8) Bol to unáhlený, nerozvážny Petrov výrok, keď Ježiša žiadal, aby ho nechal samého v jeho hriechoch. Samozrejme, Ježiš to neurobil. Sľúbil, že Peter použije svoju vášeň na „lovenie ľudí“. (5,10) Peter

sa stále znova prejavoval ako odvážny muž. Bol ochotný urobiť čokoľvek, čo považoval za správne.

Potom na Turíčnu nedeľu Peter plný Ducha Svätého ukázal, ako môže vyzeráť jeho vášeň, keď ju riadi Božia milosť. So silnými slovami a hlbokým presvedčením ohlasoval vzkrieseného Krista a asi tritisíc ľudí konalo pokánie, dali sa pokrstiť a odovzdali svoj život Pánovi. (Sk 2,40-41) V ďalších príbehoch zo *Skutkov apoštolov* vidíme, že Peter celú svoju energiu venuje ohlasovaniu evanjelia a budovaniu Cirkvi. Milosť usmernila Petrovo nadšenie, presvedčenie a emócie. Neurobila Petra pasívnym - vôbec nie! Urobila ho ešte odhodlanejším a ochotnejším robiť to, čo sľúbil.

Božia milosť teda formovala Petra. Posvätila ho, pozdvihla ho a obnovila ho. Urobila z neho tú najlepšiu verziu, akou sa mohol stať.

Stretnúť sa s Kristom, prijať milosť

Je jasné, že takúto zmenu nemôžeme vykonať len silou vôle. Zmena nenastane, keď budeme čítať o iných ľuďoch, ktorí prijali Božiu milosť do svojho života - hoci čím viac sa tak dozvedáme o iných, tým viac nás to povzbudí. Nie, ako Peter sa musíme *učiť od Krista*. Musíme sa stretnúť s Ježišom a dovoliť, aby nám toto stretnutie formovalo srdce a myseľ, skutky i očakávania.

Keď sa muž zaľúbi do ženy, je to preto, lebo spolu trávili čas a dobre sa spoznali. Ich počiatková príťažlivosť vyrastie na niečo zrelšie a životodarnejšie, keď spoznávajú svoje slabé i silné stránky, to, čo sa im páči i nepáči. Prehľbuje sa, keď sa starajú jeden o druhého, zabúdajú na seba pre toho druhého. Ich spoločný čas priniesol úžasné ovocie.

To je jeden spôsob, ako sa môžeme pozeráť na svoj život s Kristom. Ak chceme, aby nás jeho milosť zmenila, musíme s ním tráviť čas. Musíme spoznať, čo si myslí, čo sa mu páči a čo sa mu nepáči. Musíme spoznať najhlbšie túžby jeho srdca. Ako inak budeme schopní rozpoznať milosť, ktorú nám tak veľkodušne dáva?

Modlite sa a vytrvajte

Ako spoznáte Ježiša? Samozrejme, prvá zrejme odpoveď je tráviť čas s Pánom. Môže to byť pri modlitbe, pri eucharistickej adorácii, pri liturgii alebo pri štúdiu Písma. Spoznajte jeho milosrdenstvo, láskavosť a lásku. Proste ho, aby vám hovoril o sebe a utíšite si srdce, aby ste počuli jeho odpovede. Spoznajte ho v ľuďoch vo svojom okolí, najmä v „znepokojujúcej maske chudobných“, ako hovorievala Matka Terézia.

Ale Peter nám podáva ešte jeden pohľad na to, ako môžeme lepšie spoznať Ježiša, a síce skrze vytrvalosť. Ako sme už povedali, Peter bol asi viac napomínaný a karhaný než ktorýkoľvek iný učeník. Ale nikdy sa nevzdal. Nikdy si nemyslel, že sa to neoplatí. Nikdy sa nenechal znechutiť. Jeho láska k Ježišovi - a Ježišova láska k nemu - ho udržiavala verným, hoci to bolo ťažké.

Ak zaujmeme ten istý postoj, zistíme, že

Duch žiari svojím svetlom v našom srdci, ukazuje nám Ježišovo srdce a pomáha nám objaviť jeho milosť. Život učeníctva nie je vždy ľahký. Ale ako povedal sám Peter: „Ku komu pôjdeme?“ Vieme, že len Ježiš má „slová večného života“ (Jn 6,68). Len on má milosť, ktorá nám dodáva silu a zbožstvuje nás.

Dve predsavzatia

V tomto novom roku si dajme dve nové predsavzatia. Po prvé, povedzme Pánovi: „Chcem, aby tvoja milosť budovala na mojej prirodzenosti.“ Ale povedzme aj: „Chcem tvoju milosť, aby som sa viac menil na tvoj obraz. Príď, Pane, a pomôž mi kráčať po tej istej ceste, po ktorej kráčal Peter. Formuj ma na svoj obraz.“ Ak dodržíme tieto dve predsavzatia, uvidíme, že náš život sa zmení!

zdroj: časopis Slovo medzi nami

Z prameňa milosrdenstva

Úryvky z Denníčka svätej Faustíny o lieku, ochrane a posile.

590 Keď pristupujem k svätému prijímaniu, pokorne prosím Spasiteľa, aby vyliečil môj jazyk, abysom ním nikdy neranila blížneho.

754 Ježiš: „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, obklopí moje milosrdenstvo v živote, a zvlášť v hodine smrti.“

1109 Ježiš: „Túžim udeliť úplné odpustky duším, ktoré pristúpia k spovedi a svätému prijímaniu na sviatok môjho milosrdenstva.“

1063 Dnes mi Ježiš prikázal potešiť a uspokojiť istú dušičku, ktorá mi otvorene vyrozprávala svoje ťažkosti. Táto duša je milá Pánovi, ale o tom nevie. Boh ju udržuje v hlboké pokore. Splnila som Pánovu prosbu.

1371 Hoci je moja slabosť veľká, predsa dôverujem sile tvojej milosti, ktorá ma bude posilňovať.

1440 Ó, aký dobrý je Pán, že mi nedovoľuje blúdiť. Viem, že ma bude žiarlivo chrániť, kým budem maličká, lebo s takými on - veľký Pán - rád prebýva a veľkých zďaleka pozná a ponecháva ich samých na seba.

527 Ježiš: „Prečo sa bojíš? Myslíš si, že nebudem mať dosť všemohúcnosti, aby som ťa mohol posilňovať?“ V tej chvíli som pocítila v duši

zvláštnu silu a všetky protivenstvá, ktoré by ma mohli postretnúť pri plnení Božej vôle, sa mi zdali ničím.

1487 Ježiš: „Duša, vidím, ako veľmi trpíš, vidím, že nemáš silu ani len porozprávať sa so mnou. Hľa, ja sám k tebe prehovorím. Hoci by tvoje utrpenia boli neviem aké veľké, nestrácaj pokoj ducha, ani sa nepoddávaj znechuteniu. Povedz mi však, dieťa moje, kto sa odvážil zraniť tvoje srdce? Povedz mi o všetkom, povedz mi o všetkom, buď voči mne úprimná, odkry mi všetky rany svojho srdca. Ja ich vyliečim a tvoje utrpenie sa stane prameňom tvojho posvätenia.“

1747 Ty, Pane, keď si odchádzal z tejto zeme, chcel si zostať s nami a zanechal si nám seba v Oltárnej sviatosti a otvoril si nám dokorán svoje milosrdenstvo. Niet úbohosti, ktorá by ťa vyčerpala, všetkých si pozval k prameňu lásky, k prameňu Božieho zľutovania. Tu je príbytok tvojho milosrdenstva, tu je liek na naše choroby.

356 Svätá hostia, v ktorej je ukrytý liek na všetky naše choroby, [liek] vyvierajúci z nekonečného milosrdenstva ako z prameňa, pre nás, a zvlášť pre úbohých hriešnikov.

Pre MILOSRDNÝ ROK pripravili sestry z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva, KMBM

**Zverme tento Svätý rok
Matke milosrdenstva,
aby k nám obrátila
svoj pohľad
a bdela
nad našou cestou:
našou kajúcou cestou,
našou cestou s
otvoreným srdcom
počas tohto roka
na prijatie Božieho
odpustenia,
na prijatie
Božieho milosrdenstva.**

Pápež František

Fb: Habemus Papam - Sv.Otec František

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.